

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”

(Matei 14. 31.)

Minunile făcute de Isus Hristos urmează lanț una după alta. Ca eri săturarea celor cinci mii de oameni, ca astăzi umblarea pe mare ca pe uscat, iar ca mâine va urma vindecarea tinărului lunatic, prin urmare poporul din ținuturile vecine și din mari depărtări alergând la Dânsul i se închină Lui și preamăria pe Dumnezeu.

Una din aceste minuni este așadară și umblarea lui Isus pe mare ca pe uscat. Petru voind să meargă la Dânsul, îl roagă să-i permită aceasta și chemat fiind pleacă; însă văzând și simțind vântul potrivnic, începu a se îndoii și totodată a se și cufunda și striga: „Doamne mântuește-mă!” Isus îl prinde de mână, îl ridică și îl dojenește pentru îndoială și slabă credință zicându-i: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”

O tu *nefericită îndoială* în credința noastră catolică, câte și câte nizuințe și fapte nobile zădărnicești și câți oameni de bună speranță nimicești!

O Petre! tu ai fost mereu aproape

de Hristos; ai văzut faptele și minunile Lui și ai auzit cuvintele și învățăturile Lui, tu auzi glasul Lui, care te cheamă la Dânsul, — dar valurile turbate și vânturile mari zguduie credința ta, îți insuflă frică și tu începi a te afunda și numai mâna cea tare a lui Hristos te-a ridicat din valuri și mântuit din peire. Deci pentru ce te-ai îndoit? Au n'ai știut Petre, că Domnul este aproape și cel ce te-a chemat la Dânsul, nu te va lăsa să te îneci? Vedeți urmările credinței scăzute și slăbite! Astfel de îndoieli în credință sau credință înjumătățită de câte ori aflăm în lume între credincioșii noștri. Da în bine, când lucrurile și afacerile noastre sporesc și merg bine după plăcerea noastră, mărturisim și ne place a ne lăuda cu credința noastră creștinească catolică; dar îndată ce planurile noastre întimpină pedici și greutăți, îndată credința noastră începe a șovăi și a se clătina, proba credinții ne află neîntăriți și ca urmare mulți din meschine interese vremelnice se și leapădă de dreapta noastră credință catolică. Toate îmi merg de-andosul! Nimic nu pot scoate la cale! Par'că toți și toate sunt contra mea! Așa ne plângem și văietăm adeseori. Iar când greutățile noastre cresc, când ne întimpină boale și dureri, ba

când mâna morții ne cere chiar câte o grea jertfă al unui iubit de al casei și familiei noastre, atunci tânguirile noastre iau forma unei imputări și cântiri asupra dreptății lui Dumnezeu.

Unde este iubiților tăria credinții noastre în îndurarea și bunătatea lui Dumnezeu, ca a patriarhului Iov? Credința este mama faptelor bune și în măsură cum scade credința, se înmulțesc în lume cugetele, cuvintele și faptele cele rele: minciuna, nedreptatea, lăconica, turburările și agitațiile prin sate și parohii și alte fără de legi. Pentru ce este atâta căutate în lume? Pentru necredință — slăbirea indoială în credința noastră creștinească-catolică.

Să ne alipim dar cu toată inima noastră de credința și legea lui Hristos, să nu ne indoim ca Petru, să nu ne fie frică de valurile și furtunile vieții, cari ne izbesc în calea noastră, ci cu toată căldura sufletului nostru să strigăm: Domnul este sprijinitorul și apărătorul nostru, de cine ne v'om teme, Domnul este apărătorul meu, de cine mă voi înfricoșa!

D. V.

Ghinda.

Un om obosit se odihnea la marginea unei păduri sub un stejar secular. Omul era plin de griji, sărac, neîndestulit cu soarta lui. Își frământa creierul în gândiri deșarte și nu-și găsea alinare. Și începu să cugete — Lumea aceasta nu e bine făcută. Tot ce ar trebui să fie jos, se ridică la suprafață. Cei nevalorosi sunt azi stăpânitori. Cei goi la cap își ridică vidul închis în capetele lor, asemenea spicului gol. Cei ușori la cântarul sufletelor ajung la înălțime: bășica goală

și vântul o ridică. Tot ce e mai bun, mai solid, mai greu rămâne jos, călcat în picioare. Oamenii cu înțelepciune și inimă mare rămân necunoscuți. Viața lor trece în lupte sterpe cu împrejurări și cu societatea inamică lor. Pe lângă munca lor diligentă și constantă nu pot arăta rezultate strălucitoare. Pe când cei cari numai superficial muncesc, cari numai pe suprafață lucrează pământul culturii și al civilizației, au parte din stimă, bogăție și fericire.

Iată așa e și în viață ca în natură, și arată spre o rămășiță de gard, pe care s'a agățat tulpina unui bostan mare. Aceasta ticăloasă tulpină de bostan are fructe mari, regale, — pe când regele pădurii, stejarul mândru, care înfruntă vânturile și fulgerul nu aduce decât numai modestele ghinde.

În acest moment o ghindă căzând l-a nimerit în nas, cauzându-i durere mare și sângerare... „Aceasta e degetul lui Dumnezeu” — zise el strângându-și batista la nasul umflat, — „dacă ar fi fost ghinda aceasta un bostan, nasul meu necondiționat l-ar fi zdrobit.” — Cine are urechi, să audă!

Dr. Irina Berinde.

Părinții și copiii.

La sf. evanghelist Luca putem citi cuvintele de bucurie roșite de sf. Elisabeta — mama măritului proroc Ioan — „Domnul a socotit să ia ocară mea dintre oameni,” care exprimă foarte frumos dorul ei „Cea trecută în zilele ei” de a avea copii. La evrei era — și este și azi — rușine dacă femeia nu avea copii. Astfel și Ana mama prorocului Samuil — aleargă la cortul sfânt să se roage, ca să aibă copil. Așa și este! Casa fără copii e ca și pădurea fără păsări.

Durere, că în lumea de azi femeile se feresc de copii și astfel se lipsesc de fericirea cea mai mare de pe acest pământ, se lipsesc de bucuriile pe cari le aduce copilul în casă, se lipsesc de clipele de veselie atunci când, cu multă îndestulare în inima

lor ascultă pentru întâia oară bolborisirile copilului și când îl ajută să facă cei dintâi pași și nu mai găsesc rost vieții lor pe pământ.

Este însă și mai dureros, că părinții și mai ales mamele — nu grijesc de copii așa cum ar trebui — deși toți știu, că cea mai mare și cea mai de frunte datorie a părinților este să grijască de odrasele lor, întocmai ca grădinarul, care cu multă băgare de seamă lucrează cu răsadul fraged și gingaș.

Nu spunem, că în toate casele creștinilor nu s'ar purta grije destulă de copii, căci — mulțumită să fie lui Dumnezeu — cei mai mulți părinți dau seamă, că răspunderea lor va fi foarte mare înaintea vecinului Judecător, dacă nu vor grijii de creșterea copiilor.

Cei mai mulți însă greșesc în felul cum învață copiii, — căci numai cu gura fac acest lucru și nu cu fapta. — Indemnele date numai cu cuvinte nu pot să fie așa de bune, ca cele date cu fapta — Mai cu seamă în cele sufletești. — Știm că copilul din gura mamei sale învață „Tatăl nostru” și e îndemnat zilnic de părinți să-l și zică. Dar în cele mai multe rânduri în timpul când copilul rostește „Tatăl nostru” părinții se ceartă, poate chiar injură.

Imi aduc aminte de cuvintele unui vrednic credincios din orasul meu, care vorbind cu părinții preoți le-a spus: „să nu predicați părinților să-și trimită copiii la biserică, căci astfel de predică nu are mult rost.” Părinții preoți stau mirați la aceste cuvinte. Unul dintre ei întrebă: „Cum se poate aceasta?” Răspunsul: „Spuneți credincioșilor să ia de mână copilașii și să vină împreună cu ei la biserică.”

Da! Acest om credincios, care după câteva zile dela aceste cuvinte — a trecut la cele vecinice, a spus poate — cele mai înțelepte cuvinte — în viața sa și aceste cuvinte ar trebui să le tipărim în inimile părinților. Luați deci de mână copilașii vostri și împreună cu ei să mergeți pe calea mântuirii și răsplata voastră va fi îndoită. B.

Maria, Dânsa e mama mea !

1. O femeie, câte lucruri frumoase nu s'au spus intru lauda semenelor tale? Cu toate acestea nici una nu prețuiește cât aceasta: Fiul lui Dumnezeu este fiul unei femei.

2. Această glorie fără seamăn a sexului tău, la ce nu te îndatorează oare?

3. Cât îți înalță micimea ființei tale aceasta glorie care aparține numai Mariei!

4. O fică a celei mai frumoase, a celei mai curate, a celei mai sfinte dintre toate femeile, cine ar putea să rivalizeze cu tine în dragostea pentru Maria, să te întrecă în imitarea virtuților dânsai, să celebreze mai bine laudele ei?

5. O, privește-o, privește-o cu ochi de copil căci și ea se uită la tine cu ochi de mamă.

6. Iubește-o cu ardoare, iubește-o mereu, căci și ea te iubește, cu o inimă așa de maternă care nu știe decât să iubiască.

7. Înălță-ți vocea peste toate făpturile universului spre a cânta pe Maria, după cum Ea însă-și te înalță, de-asupra totului proclamându-se mama ta în fața cerului și pământului.

8. O, câtă cinste îți face viața ei! Cum te onorează încă și astăzi prin strălucirea vergurei sale veșnice, prin fecunda ei maternitate, prin sfințenia ei nemărginită, prin perfecțiunea ei aproape infinită, prin virtuțile, meritele și glorioasele ei prerogative; pentru că dânsa e fără asemănare printre creaturile cele pure și minunată, deasupra orșicărei minuni.

9. O mamă atât de puternică! În a cui seamă ai putea tu să te lași cu o încredere mai gingașă și mai deplină decât a Mariei?

10. O mamă așa de plină de bunătate și de solitudine! Te chiamă când tu n'oi mai chiemi; vine după tine când te îndepărtezi, se gândește la tine când o uiți.

11. Dânsa e Mama ta și Mamă vrea să-ți fie în toate împrejurările vieții și la vreme de necaz și când îți merge bine. Ea îți-o dovedește înfățișându-ți rând pe rând pilda virtuților dânsai, înrăurirea vrednicilor sale, frumsețea farmecelor, splendoarea prerogativelor sale, mărima durerilor, strălucirea bucuriilor ei.

12. Dânsa e Mamă și își înalță ochii spre cer pentru ca tu să nu întârzi prea mult cu privirea pe pământ.

E Mamă și e darnică în zâmbete ca să nu te vadă așa de ademenită de hohotele de râs ale lumii.

E Mamă și se înfățișează străpunsă de sabia durerilor pentru ca tu să știi să suferi cu resemnare măhnirile vieții.

E mamă: ea îți vorbește despre puterea, vaza, ajutorul, sprijinul, minunile sale.

13. Pentru cine, dacă nu pentru privilegiata inimii sale așa de iubitoare, se îmbracă dânsa în alb și albastru, ca regină și ca împărăteasă, ca păstorită și grădinăreasă, ca un copil plin de inocență, ca logodnică, ca mamă divină, ca văduvă nemângăiată?

14. O, privește-o, privește-o. Apropie-te de dânsa. Chiam'o mângăie-o. Ea e mama lui Dumnezeu.

15. Privește-o, privește-o ziua noaptea, când ești senină, cași atunci când ești turburată, pe vreme frumoasă cași pe vreme de vijelie, în stare de har, în stare de păcat sau pe marginea prăpastiei.

16. Mama lui Dumnezeu e suverana absolută a împărăției încrederii; pe pământurile sale nu locuiește teama.

După Gabriel Palau.

Dăm această mică traducere spre a da un impuls mai mult elementului feminin de ași înturna ochii spre lumina cea vie, mângăitoare și înălțătoare a creștinismului. Așa cum o chema în vremurile cele dintâi apostolii spre o viață nouă de demnitate, de curaj moral, de însănătoșire a vieții sociale, așa și acuma apostolii de astăzi, creștini fervenți o chiamă din nou la trezire, la desrobire, la strivirea capului de șarpe.

O. C.

Consacrarea Bisericii Catedrale.

Cu un fast — care a iesit din cadrele zilelor de azi — a fost consacrată catedrala din Baia Mare în ziua de 15 August crt. Credincioșii — fiii cei mai apropiați ai acestei catedrale — au depus muncă și obosală multă, pentru buna reușită a serbărilor legate de acest act al consacrării, prin care pompoasa biserică din Baia Mare a devenit definitiv catedrala eparhiei Maramurășului, de care biserică se leagă multe nădejdi pentru un viitor mai bun al bisericii noastre.

După programul stabilit — consacrarea a luat început încă Dumineca după masă, când s'a săvârșit din partea Excelenței Sale Episcopului serviciul divin prescris pentru consacrare. — Noi maramurășenii, sosim la orele 9 sara. Înaintea catedralei găsim mulțime mare, care cu cântări mariane încunjoară biserica sau staționează în piața din fața bisericii — care a fost decorată — cu girlande cu gust așezate și luminată feric cu becuri electrice. Stegulețele papale și cele naționale au dat caracterul catolic și românesc al acestui teren.

În ziua de sf. Mărie la orele 10 s'a început Liturghia în decurcul căreia Exc. Sa a consacrat catedrala. Numărul mărturisirilor și a cuminecărilor la aceasta Liturghie, precum și la acele anterioare a fost mare. E pagubă că n'au fost numărate.

Sara la 10 a început concertul corului și orchestrei dela catedrală, executând bucăți bine alese ca un succes frumos.

~~~~~

Publicație de licitație.

Curatorul bisericii din Berbești în ziua de 28 August va vinde prin licitație publică lemnele din biserica cea veche. Lemnele sunt de stejar cioplite.

Lemnele contra cost se vor preda aceluia ce va da mai mult. Doritori de a lua parte la aceasta licitație, pot lua informațiuni dela of. parohial din Berbești. Berbești, ta 16 Aug. 1932. Oficiul parohial.

Calendar săptămânal.

21—27 August 1932.

21. Dumineca IX d. Rusalii (Ev. d. Mat. 14, 22) Ap. Tadeu
22. Luni M. Agatonic
23. Marți M. Lup
24. Mercuri M. Eutichie
25. Joi Moașt. Ap. Vartol.
26. Vineri M. Adrian și Nat.
27. Sâmbătă C. Pimen.